

Aukštumas vasaros rūmo, žaliavimas toks, kad net išsakyti negali – tik junti, glostai akimis, nustembi ir geri tyrumo eliksyrą iki apsvaigimo...

Neskubėk... Sustok ir įsiklausyk, kaip alsuoja tolumos, kaip bręsta rugio grūdas, kužda ežerų nendrynai, virpa medžių viršūnėse laikas... Neskubėk... Būk su savimi ir savyje, būk su motina gamta, jos pačios glėbyje leisk sau dvasia paaugti, mintimis sustiprėti, bent akimirką suvokti, kas esi ir kam esi, kur eini ir kodėl... Neskubėk... Pamąstyk... Gal tuomet ir nuoskaudos greičiau rims, sumaištis išbluks, piktos nuojautos nuslūgs...

Vasilijus Trusovas

Ant vasaros delnų
Užauga žalias
Džiaugsmo rūmas.
Rugiai išplaukia, kyla vilnimi.
Argi gali kitaip
Išjausti ir nustebti –
Iš kur ir kam tu ateini...
Rasotos brydės
Kužda
Laiko slaptą maldą -
Eiva su savo
Metais ir viltim
Už rankų susikibę ir apsvaigę,
Ir patikėkime sava būtim.

Vasilijus Trusovas